

[Poul Møller.]

til hensigt at inddrage pengene igen, dels til nye statsudgifter, dels til at forøge statens overskud og derigennem belaste borgernes økonomi yderligere.

Jeg tror, at de fleste, der tænker denne sag igennem, kan se, at helhedsløsningen var ikke det, som nogle troede, men at den i nogen grad var et illusionsnummer, og at det først året efter viste sig, hvilke svagheder den havde. Disse svagheder står vi nu over for, og da vi ikke har kunnet opnå en nedsættelse af de direkte skatter, som vi ønskede, i takt med forhøjelsen af forbrugsafgifterne, må vi lade dem, der har gennemført helhedsløsningen i fjor, vedtage disse lovforslag, hvis de har magt og kraft til det. Vi vil indstille de foreliggende lovforslag til forkastelse.

Helge Larsen: Jeg vil gerne begynde med at anbefale de af den højtærede finansminister stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Jeg skal derefter gøre nogle bemærkninger om den egentlige baggrund for disse afgiftsforhøjelser. Det ærede medlem hr. Poul Møller har nævnt en lang række tal og beregninger. Det forekommer mig, at der for vurderingen af disse afgiftsforhøjelser og deres berettigelse er nogle ganske enkelte tal, som tæller overordentlig stærkt. Den realistiske baggrund for afgiftsforhøjelserne fremgår ganske klart af de oplysninger, som den højtærede finansminister har givet om indeværende finansårs sandsynlige resultat og om finanslovforslaget for det kommende finansår. Da finanslovforslaget fremsattes i november, budgettedes der med et kasseoverskud på 171 mill. kr. Der var, som den højtærede finansminister oplyste, ikke dengang medtaget noget beløb til eventuelle dyrtidstillæg til tjenestemænd, til folkepensionister og til visse andre sociale ydelser. Januarpristallet medførte imidlertid sådanne tillæg, og finanslovforslagets kasseoverskud på 171 mill. kr. ændredes derved til et kasseunderskud på 15 mill. kr. Det radikale venstre kan ikke anse det for rigtigt og forsvarligt at vedtage et finanslovforslag med underskud. Der må være dækning for statens udgiftsforpligtelser, og derfor er det rigtigt at gennemføre afgiftsforhøjelserne. Det er det også af en anden grund. Finansloven for indeværende år, der

udløber den 31. marts, skønnes ifølge de oplysninger, udvalget har fået, at ville give et kasseoverskud på omkring 350 mill. kr. Det vil sige, at der over statsfinanserne er sket en afdæmpning af efterspørgslen i indeværende finansår på omkring 350 mill. kr., og jeg er overbevist om, at denne afdæmpning af efterspørgslen har medvirket overordentligt til at stabilisere samfundets økonomi og har været en af forudsætningerne for væksten i valutareserverne og for diskontonedgangen. Endelig skal det jo erindres, at samtidig hermed er produktionen steget, og beskæftigelsen har været god uden arbejdsløshed af betydning.

Men tænker man sig nu en finanslov for det kommende år med kasseunderskud eller blot med balance, ja, så vil der blive en afgørende forskel mellem de to finansår, det første altså med en afdæmpning af forbruget med omkring 350 mill. kr., det næste uden nogen afdæmpning, og en så voldsom ændring af finanspolitikken er hverken rigtig eller forsvarlig. Det er jo nemlig ikke sådan, at vi i det kommende finansår må regne med en afsvækkelse af den økonomiske aktivitet, der kunne begrunde en lempeligere finanspolitik; tværtimod tyder alt på, ikke mindst den internationale konjunkturudvikling, at vi står over for en forstærket økonomisk aktivitet; derfor er det rigtigt og nødvendigt at fortsætte den stramme finanspolitik og også på finansloven for det kommende år at budgettere et kasseoverskud, så der over statsfinanserne stadig kan udgå en neddæmpning af efterspørgselspresset.

Af disse grunde anbefaler jeg afgiftsforhøjelserne. Det er bedst at gribe ind i tide, så indgrebene kan blive så begrænsede som muligt, fremfor at komme bagefter med de nødvendige foranstaltninger. Alt for ofte i efterkrigstiden er vi kommet bagefter med de nødvendige justeringer. Den hurtighed, hvormed der her handles, gør, at vi kan leve op til de anerkendende ord om dansk økonomi i 1963, som OECD just har publiceret. Vi skulle gerne kunne fastholde resultaterne fra 1963 gennem 1964.

Når de ærede medlemmer hr. Alfred Bøgh og hr. Poul Møller henviser til de ønsker, de har fremført i udvalget om en nedsættelse af den direkte skatteudskrivning, vil jeg gerne dertil sige, at for os ligger det